

РЕШЕНИЕ

№ 2

гр. Варна, 06.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Милен П. Славов

Членове: Петя Ив. Петрова
Мария Кр. Маринова

при участието на секретаря Виолета Т. Неделчева
като разгледа докладваното от Мария Кр. Маринова Въззивно гражданско дело № 20213000500482 по описа за 2021 година
за да се произнесе, взе предвид следното.

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК.Образувано по подадена въззивна жалба от М. П. СТ. чрез особения му представител адв.Е.Ж. против решение №1360/30.07.2021г., постановено по гр.д.№3491/20г. по описа на ВОС, гр.о., с което е отхвърлен предявеният от М. П. СТ. против Прокуратурата на Република България иск с пр. осн. чл.49 от ЗЗД за осъждане на ответника да заплати сумата от 27 000 евро, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, изразяващи се в продажната цена на апартамент №68, находящ се в гр.Варна, ул.,„Люляк“№12, ет.8, който ищецът закупува с нот.акт №122, том IV, рег. №6202, дело №651/05.10.2004г. от лице, което се представя за собственика на имота П.С.С. с неистински документи, като поради противоправното поведение-бездействие на разследващите органи с Постановление от 02.03.2020г. на Прокурор при Районна прокуратура-Варна е прекратено ДП №649/2004г. по описа на ОД на МВР-Варна, водено за престъпление по чл.210, ал.1, т.5 от НК срещу неизвестен извършител, поради изтекъл давностен срок по чл.81, ал.3 от НК, както и М. П. СТ. е осъден да заплати на Прокуратурата на Република

България сумата от 100 лв. на осн. чл.78, ал.3, вр. с чл.78, ал.8 от ГПК, вр. с чл.25, ал.1 от НЗПП.В жалбата се твърди, че решението е неправилно, като постановено в противоречие с материалния закон и поради необоснованост по изложените в същата подробни съображения.Претендира се да бъде отменено и вместо него постановено друго, с което предявеният иск бъде изцяло уважен.

Въззиваемата страна Прокуратурата на Република България в депозирания отговор по жалбата в срока по чл.263, ал.1 от ГПК чрез процесуалния си представител ю.к. Е.З. поддържа становище за нейната неоснователност и моли обжалваното решение да бъде потвърдено. Претендира разноски.

За да се произнесе, съдът взе предвид следното.

В исковата си молба и уточняващите такива към нея, съответно от 16.12.2020г., 29.12.2020г., 23.02.2021г., 24.03.2021г., 08.07.2021г. и 12.07.2021г., ищецът М. П. СТ. излага, че е лице, пострадало на 05.10.2004г. от извършено престъпление измама от неизвестен извършител, от което претърпял вреда в размер на 27 000 евро. Извършителят се представил за лицето П.С.С., съсобственик на недвижим имот с адм.адрес гр.Варна, ул.“Люляк“№12, ет.8, ап.68, който ищецът желаел да закупи - била подадена обява във в.“Позвънете“ за продажбата, впоследствие осъществена връзка между ищеца и брокерката на недвижими имоти Е.Б. и тя съдействала за сключване на сделката. Извършителят е разполагал с фалшива лична карта, както и с фалшива такава за другия съсобственик на недвижимия имот Д.С.С./сестра на П.С./Чрез тях той се е снабдил с пълномощни, привидно изходящи от действителните собственици, с нотариално заверени подписи, и със заверено копие от н.а., удостоверяващ правата на П.С. и Д.С., чрез които се сключил с ищеца като купувач договор за покупко-продажба на недвижимия имот, обективиран в н.а.№122/05.10.2004г., по който договор ищецът заплатил на лицето, представящо се за П.С., продажна цена в размер на 27 000 евро/първо капаро в размер на 2 700 евро на 30.08.2004г., а остатъкът на 05.10.2004г./Когато се опитал да влезе във владение на имота и заедно с посредничката Е.Б., на която заплатил комисионна за сделката в размер на 1000 евро, отишли до там, установили, че там живее истинският собственик П.С., който не е знаел до момента нищо за сделката. Установило се, че същото лице, което се представяло за П.С., пред истинския собственик

П.С. се е представяло за И.С.Х. и е бил за кратко време негов наемател със сключен писмен договор за наем, в който е посочено това име и ЕГН, който ЕГН при извършената впоследствие проверка в полицията се оказал несъществуващ.

След като узнал, че е измамен, ищецът подал на 18.10.2004г. жалба във ВРП. Било образувано ДП №649/04г. по описа на ОД на МВР Варна, по което извършителят останал неразкрит.С постановление от 17.08.2017г. на ВРП наказателното производство било спряно с указание да се върне на І РУ при ОД на МВР Варна за продължаване издирването на автора на деянието. Постановлението на ВРП е потвърдено от ВРС с определение по ЧНД №4015/17г.Впоследствие с постановление от 02.03.2020г. на ВРП наказателното производство е било прекратено поради изтекъл давностен срок по чл.81, ал.3 от НК.За повече от петнадесет години извършителят не бил разкрит и задържан предвид неадекватните действия в хода на цялото досъдебно производство на следователи, служители на икономическа полиция и прокурори, които извършили зле и формално служебните си задължения или бездействали да извършат дължимите такива.Били извършвани ненужни и безполезна операции по разкриването. Били допуснати множество грешки и очевидни пропуски, разследването вървяло бавно, тромаво и непрофесионално и като резултат от горното се достигнало до неговото прекратяване. Наблюдаващият прокурор не следял, не изисквал, не насочвал и не контролирал работата на следователи и полицаи, не виждал грешките, пропуските и неадекватните им действия, давал формални указания, проявявал противоправно служебно бездействие с власт.Още от самото начало не давал указания с конкретни насоки за бързи, спешни действия по разкриване на извършителя, вкл. включване на целия ресурс на службата, разширяване кръга на версиите, смяна на неефективните следователи.Фото робот бил изготвен чак през 2006г., но не бил изпратен до всички ОД на МВР в страната, не бил раздаден на всички агенти на терен, работещи с информатори, не бил показан в медиите и в интернет, не е бил включен в системата от камери за лицево разпознаване, не били извършени проверки във всички ОД на МВР за извършени аналогични имотни измами, не били проверени разкритите до момента фалшификатори, не било проверено евентуалното наличие на връзка между извършителя, брокерката и действителния собственик. В резултат от неправилно воденото досъдебно

производство извършителят останал неразкрит. Ако той е бил разкрит, ищецът би осъдил него, за да си възстанови заплатената цена по договора в размер на 27 000 евро. Тъй като не бил разкрит, предвид зле изпълнените служебни задължения на служителите на ответника и съответно неуспешния край на досъдебното производство, прекратено поради изтекъл давностен срок, ищецът останал увреден, предвид което претендира ответникът Прокуратурата на Република България да бъде осъден да му заплати обезщетение за така претърпяната имуществена вреда в размер на 27 000 евро.

Ответникът Прокуратурата на Република България в депозирания писмен отговор в срока по чл.131 от ГПК и в хода на производството оспорва предявения иск и моли да бъде отхвърлен като неоснователен. Твърди, че няма данни за противоправни действия и/или бездействия от страна на прокурор. В случай, че ищецът не е бил доволен от постановлението да прекратяване на досъдебното производство от 02.03.2020г. е може да го обжалва. Ако и ищецът да е претърпял имуществена вреда в размер на 27 000 евро, то същата не е в резултат от действия и/или бездействия от страна на прокурор.

Съдът, след като съобрази събраните по делото доказателства и приложимия закон, приема за установено от фактическа и правна страна следното.

Предявен е иск с пр.осн. чл.49 от ЗЗД. Претендира се обезвреди на претърпяна имуществена вреда, твърдяна, че е резултат от противоправни действия и бездействия на служители на ответника по ДП №649/04г., водено против неизвестен извършител за престъпление по чл.210, ал.1, т.5, вр. чл.209, ал.1 от НК, които не изпълнили или зле изпълнили служебните си задължения за законосъобразно провеждане и приключване на разследването по досъдебното производство чрез разкриване на престъплението и неговия извършител. Поради горното авторът на извършената измама спрямо пострадалия ищец останал неразкрит и така той не е могъл да го осъди, за да си възстанови дадената му сума в размер на 27 000 евро. Твърдените в исковата молба и уточняващите такива към нея действия и бездействия на служители на прокуратурата не попадат в лимитативно изброените хипотези по чл.2, ал.1 и ал.2 от ЗОДОВ. Не попадат и в хипотезата на чл.2б от ЗОДОВ,

т.к. не се претендират вреди, причинени от нарушение на правото на разглеждане и решаване на делото в разумен срок съгласно чл.6, § 1 от КЗПЧОС /в частта от нормата, съгласно която всяко лице при определянето на неговите граждански права и задължения има право на справедливо и публично гледане на неговото дело в разумен срок от независим и безпристрастен съд, създаден в съответствие със закона/, доколкото не се твърди, че процесните имуществени вреди в размер на 27 000 евро са настъпили от неразумно бавните действия на правозащитните органи по досъдебно производство, продължило над 15 години /от това ищецът е сочил, че е претърпял неимуществени вреди - емоционални болки и страдания, обезвредата на които ще бъде предмет на друг процес, а и извън горното не е твърдял преди предявяване на иска/30.11.2020г./ да е била инициирана след приключване на наказателното производство с влизане в сила на постановлението на ВРП от 02.03.2020г. процедурата по глава трета „а“ от ЗСВ в срока по 60а, ал.4 от ЗСВ/.По същество се претендира обезвреда на вредите от самото твърдяно/твърдяно, защото не е установено по надлежен ред/ престъпление и от неразкриването на извършителя му /а последният останал неразкрит поради твърдените противоправните действия и бездействия на служителите на ответника/.След като не се твърди наличието на лимитативно изброените хипотези по специалния закон за вреди, търпени от противоправни действия и/или бездействия на правозащитните държавни органи, конкретно на ответника Прокуратурата на Република България, както и не се твърдят хипотезите по чл.2а и чл.2в от ЗОДОВ, то обезвреда може да се претендира по общия ред на чл.49 от ЗЗД.

Противоправно поведение по смисъла на чл. 49 от ЗЗД, вр. чл.45 от ЗЗД е всяко действие или бездействие /непредприемане на правно изискуемо действие/, което нарушава установената в разпоредбата на чл.45 от ЗЗД обща забрана да не се вреди другиму и накърнява правно защитено имуществено или неимуществено благо на друго лице.Вината на дееца се предполага на осн. чл.45, ал.2 от ЗЗД до установяване на противното.Държавните органи са длъжни да изпълняват правомощията си, защото така те постигат целта на закона - добро управление на съответните обществени процеси.Налице е неправомерно действие, ако такова е предприето въпреки нормативна забрана за извършването му или въпреки това, че не са налице необходимите за извършването му предпоставки, а противоправно бездействие е налице,

когато не се предприема действие, което следва да бъде извършено по силата на правна норма. Предприети ли са с необходимата дължима грижа предписаните от закона действия, не може да се отговаря за вреди, дори тези действия да не са дали очаквания резултат, защото не би било налице противоправно поведение, биващо един от кумулативно изискуемите елементи на фактическия състав.

Страните не спорят, а и от приобщеното към доказателствения материал по делото ДП №649/04г. по описа на ОД на МВР Варна, се установява, че същото е образувано с постановление на ВРП след подадени през м.10.2004г. до ВРП жалби от М. П. СТ., П.С.С. и Д.С.С., в които лицата са се тъжили за извършени документни престъпления и измама. Обобщено в жалбата от М.С. се сочи, че е преговарял с лице, представящо се за П.С.С., а впоследствие и сключил с това лице с н.а. №122/05.10.2004г. договор за покупко-продажба на недвижим имот, находящ се в гр. Варна, ул. "Люляк" №12, ет.8, ап.68, по който му заплатил продажна цена в размер на 27 000 евро. След сключване на договора установил, че това лице не е действителният собственик П.С.С., като последният обяснил, че нито той, нито другият съсобственик са продавали апартамента си, нито са подписвали пълномощни за горното. Установил и, че лицето, представящо се за П.С.С., е бил наемател за срок от около 2 месеца на П.С., представящ се пред него за И.С.Х..

Досъдебното производство, водено против неизвестен извършител за това, че на 05.10.2004г. в гр. Варна, с цел да набави за себе си имотна облага възбудил заблуждение у М. П. СТ. и с това му причинил вреда в размер на 27 000 евро/престъпление по чл.210, ал.1, т.5, вр. чл.209, ал.1 от НК/, е било спряно с постановление на ВРП от 07.08.2006г./поради неразкриване на извършителя/, прекратено с постановление от 22.08.2016г. поради изтекъл давностен срок по чл.80, ал.1, т.3 от НК, последното отменено с определение №1925/28.09.2016г. по ЧНД №4584/16г. по описа на ВРС. Впоследствие е спряно с постановление от 17.08.2017г. на ВРП на осн. чл.244, ал.1, т.2 от НПК/поради неразкриване на извършителя/ с указания до ОД на МВР Варна за продължаване издирване автора на деянието. Постановлението на ВРП е потвърдено с определение №1860/12.09.2017г. по ЧНД №4015/17г. по описа на ВРС. С постановление на ВРП от 02.03.2020г. наказателното производство е прекратено поради изтекъл давностен срок по чл.81, ал.3 от НК/абсолютна давност/. По твърдения на ищеца, той е бил надлежно уведомен за посоченото

постановление, но не е счел за нужно да предприема обжалване, поради което и същото е влязло в сила.

Видно от разпоредбите на чл.127 от КРБ, чл.46 от НПК и чл.196 от НПК в изключителната компетентност на прокуратурата е да ръководи разследването и да упражнява постоянен надзор в неговия ход за законосъобразното му провеждане, като за целта може да контролира непрекъснато хода на разследването, като проучва и проверява всички материали по делото, да дава указания по разследването, да участва при извършването или извършва действия по разследването, да отстранява разследващия орган, ако е допуснал нарушение на закона или не може да осигури правилното провеждане на разследването, да изземва делото от един разследващ орган и го предава на друг, да отменя по свой почин или по жалба на заинтересованите лица постановленията на разследващия орган, като следи за законосъобразното провеждане на разследването и приключването му в определения срок.От своя страна разследващите органи, върху които прокуратурата упражнява непосредствен надзор, са длъжни да вземат всички мерки за осигуряване на своевременно, законосъобразно и успешно извършване на разследването, вкл. в най-кратък срок да съберат необходимите доказателства за разкриване на обективната истина, като се ръководят от закона, вътрешното си убеждение и указанията на прокурора.Аналогични са разпоредбите съответно по чл.43 и чл.176 от НПК/отм., действащ към 2004г. и до 29.04.2006г./.

Установява се от приложеното ДП №649/04г., че през м.10.2004г., непосредствено след образуването на прокурорски преписки по подадените жалби от М. П. СТ./на 18.10.2004г./, П.С.С. и Д.С.С./на 19.10.2004г./, е разпоредено от ВРП с постановление от 21.10.2004г. извършването на проверки, при които да се разпитат жалбоподателите, да се изземат сравнителни образци от подписите им, да се разпитат лицата И.С.Х., адвокат К.К./адвокат на М.С., присъствал в кантората на нотариуса при сключване на договора/, нотариусите и служителите на нотариусите, да се направи официално запитване до съответните нотариални кантори относно упоменатите в жалбите сделки/пълномощни, предварителен договор и договор за продажба/ и да се изискат заверени копия от направените по повод изповядванията им вписвания, да се изискат от нотариусите, извършили

удостоверяванията по пълномощните, предварителен договор и по договора за продажба - Д.С./гр.Варна/, С.Д./гр.Варна/ и Д.Р./гр.Велико Търново/ оригиналите на пълномощни, нотариални актове и договори, да се изготвят експертни справки за идентичност на подписите на лицата, с тези положени върху съответните документи, както и да се извършат всички необходими действия по попълване на преписката с необходимите документи. В началото на м.11.2004г. са снети обяснения от Е.Ц. Б.-като лице, посредничило на М.С. за сключване договора и осъществило връзка с лицето, представящо се за П.С., по подадена обява във в. "Позвънете", и пребиваващо в апартамента през м.08.2004г. и упълномощило я с пълномощно с нотариално заверен от нотариус Д. С. подпис с рег.№6087/30.08.2004г. да се снабди с всички необходими за сделката документи и с пълномощно с нотариално заверен от нотариус Д. С. подпис с рег.№6088/30.08.2004г. да подпише предварителен договор за продажбата на апартамента, снети са обяснения от М.С., от Б.Б./съпруг на Е.Б., също контактувал с мнимия П.С./, от действителния П.С.С., установено е, че Д.С. е поставена под пълно запрещение през 1996г. и е под пълно запрещение и понастоящем, изискано е да бъдат снети по делегация обяснения от нотариус Д. Р., извършила удостоверяване с рег. №6890/23.09.2004г. и рег.№6965/27.09.2004г. на подписи на пълномощни, привидно изходящи, съответно от Д.С.С. и от П.С.С., за упълномощаването на М. П. СТ. да договаря сам със себе си като продаде притежаваната от всеки от тях по $\frac{1}{2}$ ид.ч. от недвижимия имот/чрез които пълномощни М.С. впоследствие от една страна като купувач, а от друга като пълномощник на продавачите е сключил договора за покупко-продажба, обективиран в н.а. №122/05.10.2004г., на нотариус С. Д./, както и представяне на съответните документи и регистри, вкл., ако се съхраняват, копия от представените й лични карти, изискани са от община Варна представените документи по повод издаването на удостоверение за местонахождение на недвижим имот по заявление от 08.09.2004г., подадено от Е.Б. като пълномощник на П.С.. Изискани са оригиналните документи, съдържащи се в нотариалното дело по н.а.№122/04г., предадени от нотариуса на 18.11.2004г., като на същата даде и са снети обяснения от нотариус С.Д.. Сред оригиналните документи са предадени и цитираните пълномощни с нотариално заверен подпис от 30.08.2004г., предварителен договор от 30.08.2004г. с нотариално заверени подписи, сключен от лицето, представящо се за П.С. чрез пълномощника му

Е.Б., като продавач и М.С. като купувач, пълномощни от 23.09.2004г. и 27.09.2004г. с нотариално заверени подписи, привидно изходящи от Д.С. и П.С., декларации по чл.25, ал.6 от ЗННД/в редакция към ДВ, бр.18/03г., действаща към 05.10.2004г./ и по чл.226, ал.1 от ДПК/отм., действащ към 05.10.2004г./, с нотариално заверени подписи, съответно на 23.09.2004г. и 27.09.2004г., привидно изходящи от Д.С. и П.С.. Установено е чрез експертни заключения, че всички подписи за П.С. и Д.С., които са били нотариално заверявани, не са положени в действителност от тези лица, както и, че нотариусите, т.к. не са имали такова задължение към този период, не са съхранявали копия от личните карти на лицата, удостоверяване на чиито подписи се извършвали. Издирени са лицата с имена И.С.Х./име, посочено от неизвестния извършител в сключения с П.С. като наемодател писмен договор за наем на 05.08.2004г. за недвижимия имот, предмет впоследствие на цитирания договор за продажба от 05.10.2004г., с посочен невалиден ЕГН/, възложен е техният разпит по делегация и същият е извършен, вкл. са снети образци от подписите им. В края на 2004г. и през м.01.2005г. са разпитани отново, вече като свидетели, П.С., неговата майка К. С., М.С., К.К., Е.Б., извършени са от тях и разпознавания на лице по фотоснимка, като са показвани снимки на общо 6 лица, четири от които с имената И.С.Х. и на възраст и с черти, сходни с тези на описания от свидетелите неизвестен извършител. На 03.01.2005г. е разпитана като свидетел нотариус Д. Р., която е представила и препис извлечения от регистрите си. Изискани са подаваните до АВ, СВ-Варна молби, искания и др. от лицата П.С. и Д.С.. Изискани са справки за собственика на мобилния номер, чрез който свидетелите са осъществявали контакти с неизвестния извършител. На 23.08.2005г. е изготвено експертно заключение по възложените задачи за изследване на автентичността на подписите, положени в предварителния договор и пълномощното от 30.08.2004г., пълномощните от 23.09.2004г. и 27.09.2004г. и декларациите от същите дати, молба, подадена от ТДД Варна, както и задача за извършване на химическа обработка с цел установяване на годни дактилоскопни следи, а при установяване на такива и справка в АФИС за идентичност. С постановление от 05.10.2005г. извършващият разследването дознател след установяване, че всички разговори свидетелите М.С., Е.Б., Б.Б. и К.К. са водили с лице, ползващо се със самоличността на св.П.С., което същевременно се е представило пред св.П.С., докато е било негов наемател за

една стая от жилището му за период от около 2 месеца/м.08. и м.09.2004г./, с имената И.С.Х., период, в който св.П.С. основно е отсъствал от дома си, без да заключва стаите, които обитава и документите в тях, че всички пълномощни и декларации с нотариално заверени подписи не са подписвани от св.П.С. и от неговата сестра Д.С., както и, че на установените 12 броя дактилоскопни отпечатащи по оригиналните пълномощни и декларации не са установени съвпадения в информационната система АФИС/автоматизирана система за дактилоскопна идентификация на лица, извършили престъпления от общ характер, с цел установяване на тяхната самоличност/, и, че разпитите и разпознаванията не са установили конкретен извършител, е предложил досъдебното производство да бъде спряно на осн. чл.239, ал.1, т.2 от НПК/отм., действащ към 05.10.2005г./ поради неустановяване на извършителя.Искането не е уважено от ВРП, като с постановление от 28.04.2006г. на ВРП дознанието е върнато за допълнително разследване чрез извършване на нови и подробни разпити на св.П.С. и неговата майка, на св.Б. и на св.С., за извършване на очни ставки между тях, за изготвяне на фоторобот по показанията на свидетелите и др.След връщането е изготвен фоторобот, извършени са указаните разпити и очни ставки между М.С. и Е.Б. и между П.С. и К.С., след което наказателното производство е спряно на 07.08.2006г.След отмяната на постановлението за прекратяване от 22.08.2016г. и връщане на дознанието за допълнително разследване с постановление на ВРП от 22.12.2016г. са дадени нови указания до разследващите органи за извършване на следствени действия/анализ при получаване на информация от в.„Позвънете“, разпити на потенциални свидетели, писма до мобилни оператори, възлагане на други оперативно издирвателни мероприятия/.В изпълнение в началото на 2017г. е проведен отново разпит по делегация на нотариус Д. Р., на сътрудници от кантората ѝ, получена е информация от в.„Позвънете“, от „Теленор България“ЕАД/че телефонният номер е без данни за собственост/без сключен договор/, предплатена карта, която не е регистрирана в указания срок и в следствие е деактивирана/, отново е извършена дактилоскопна експертиза, установени са следи, но не и след справка в АФИС от кое лице са оставени, проведени са беседи с живущите във вход, в който се намира апартаментът, предмет на договора. Изготвено е мнение за спиране на 10.07.2017г., тъй като разпитаните свидетели не са посочили никакви данни относно неизвестното

лице, извършител на деянието, получената информация и документация не е разкрила нови факти и обстоятелства, имащи значение за установяване самоличността на извършителя.

С оглед така нормативно предвидените горецитирани правомощия на ответника, осъществявани чрез неговите служители, всеки гражданин, пострадал от престъпление, има правото да изисква и очаква от съответния компетентен орган адекватни и правомерни действия в защита на своите права и интереси, чрез които да бъде осигурен справедлив наказателен процес в контекста на обезпечаването му с относими доказателства за установяване на главния доказателствен факт относно механизма на извършване и авторството на деянието с цел приложение на принципа за установяване на обективната истина по делото. Безспорно в настоящия случай в хода на проведеното наказателно производство не е бил разкрит авторът на извършеното деяние, посредством което ищецът е претърпял вреда чрез намаляване на патримониума му със сумата, предадена на неизвестния извършител при сключване на договора, обективиран в н.а.№122/04г. Не се установи в производството обаче, че неразкриването на автора на деянието стои в пряка причинно-следствена връзка с противоправни действия, съответно бездействия на служителите на ответника. Видно от горецитираните извършени процесуално следствени действия по ДП №649/04г. е, че са били взети необходимите мерки за осигуряване на своевременно, законосъобразно и успешно извършване на разследването, вкл. за събиране на необходимите доказателства за разкриване на обективната истина под ръководството и надзора на служителите на ответника - събрани са и изследвани всички документи/договори, множество пълномощни и декларации/, носещи подписи на неизвестния извършител, удостоверени от нотариус чрез неистински документ за самоличност, като подписи на лицето П.С./а с такъв документ и за неговата сестра Д.С./, многократно са разпитвани всички лица, имали контакти в хода на извършване на деянието с лицето, представящо се за П.С./и за И.Х. пред действителния П.С./, разпитани са нотариусите и техните служители, извършили удостоверяванията, изискана е цялата съставена от тях документация/като същевременно действащата към 2004г. нормативна уредба-ГПК/отм./ и ЗННД не е изисквала при удостоверяване самоличността на явилото се лице да се прави копие от представения документ за самоличност, да се извършва справка в НБД и

НАИФБЛД и да се извършва видеозаснемане/, извършени са разпознавания, справки за използвания мобилен номер, справки за подадените молби за издаване на документи, използвани за сделката, съответно в ТДД Варна, АВ, СВ-Варна, община Варна, изготвен е фоторобот по показанията на свидетелите, установени са дактилоскопни следи по оригиналните документи, но техният носител не е фигурирал в системата АФИС нито към 2005г., нито към 2017г., проверени са твърденията на ищеца за вероятна връзка между Е.Б., П.С. и неизвестния извършител и такава не е намерена. Не се установяват твърденията на ищеца, че, ако фотороботът е бил изпратен до всички ОД на МВР в страната, раздаден на всички „агенти на терен“, работещи с информатори, показан в медиите и в интернет, и ако бяха извършени проверки във всички ОД на МВР за извършени аналогични имотни измами, то резултатът от издирване на извършителя би бил положителен и не би се достигнало до приложение нормата на чл.81, ал.3 от НК. Извън горното и следва да се посочи, че евентуалното установяване на извършителя и доказване авторството на деянието би способствало за приключване на наказателното производство с влязла в сила присъда срещу дееца, но последното само по себе си не може да има като сигурна правна последица възстановяване в патримониума на ищеца на сумата, предадена от него на дееца за покупката на недвижимия имот.

По изложените съображения съдът приема, че в производството не се установиха извършени противоправни действия и/или бездействия от страна на служители на ответника по воденото ДП №649/04г. по описа на ОД на МВР Варна, в следствие от които ищецът да е претърпял имуществена вреда в размер на 27 000 евро, предвид което предявеният иск следва да бъде приет за неоснователен и като такъв отхвърлен. Предвид съпадане крайните изводи на настоящата инстанция с тези на първоинстанционния съд, обжалваното решение следва да бъде потвърдено. Въззиваемата страна претендира присъждане на разноски за пред настоящата инстанция, представляващи юрисконсултско възнаграждение. На осн. чл.78, ал.3, вр. ал.8 от ГПК и чл.25а, ал.3 от НЗПП съдът определя същото в размер на 50лв.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №1360/30.07.2021г., постановено по гр.д. №3491/20г. по описа на ВОС, гр.о.

ОСЪЖДА М. П. СТ., ЕГН *****, да заплати на Прокуратурата на Република България сумата от 50лв., представляваща съдебно-деловодни разноси, сторени пред въззивна инстанция, на осн. чл.78, ал.3, вр. ал.8 от ГПК.

Решението подлежи на касационно обжалване при условията на чл.280, ал.1 и ал.2 от ГПК в едномесечен срок от връчването му на страните пред Върховен касационен съд.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____